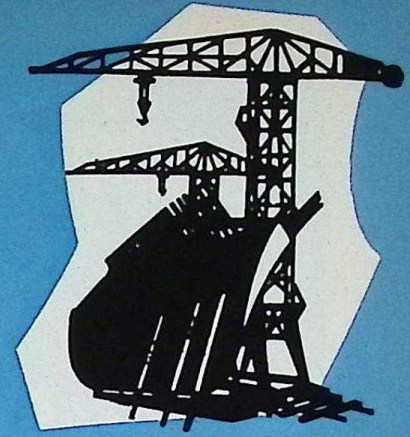

Boele - nieuws

**PERSONEELBLAD VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK B.V.
D. v. d. WETERING B.V. en
SCHEEPSREPARATIEBEDRIJF DE JONG B.V.**

Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel van

**Boele's Scheepswerven
en Machinefabriek B.V.
Bolnes**

**D. v. d. Wetering B.V.
Rotterdam en**

**Scheepsreparatiebedrijf
de Jong B.V.
Schiedam**

Hoofdredakteur:

J. G. van Beek
Telefoon Rotterdam 010-134862
Telefoon Ridderkerk 01804-13422
toestel 290

Redaktiekommissie (alf.)

Ing. M. J. de Bel
E. H. Koch
Ir. M. J. v. d. Wal
A. C. v. d. Wouden

BIJ DE VOORPLAAT:

De „British Kiwi”,
daags na aankomst.

Zonder toestemming van de redactie
mogen geen artikelen, geheel of ge-
deeltelijk, worden overgenomen.

Druk:

Benedictus - N.D.U. - Rotterdam

Medio april kende de werkvoorziening in ons bedrijf een dieptepunt. De recessie in de internationale economie liet ook ons bedrijf niet ongemoeid en het gevolg was, dat het aanbod van werk in alle sectoren uiterst gering was.

Juist in die periode sleepten we de opdracht voor de verbouwing van de

„British Kiwi” in de wacht. Een miljoenenopdracht, waarvoor uiteraard vele gegadigden zich verdrongen om dat werk naar zich toe te trekken.

Hoe is het mogelijk, dat zo'n opdracht — ondanks de grootst mogelijke internationale concurrentie — naar het dorpje Bolnes komt?

British Kiwi: een uitdaging

Dat komt, omdat wij ten aanzien van drie factoren — die we nader zullen bekijken — hoge ogen konden en moesten gooien, te weten: prijs, levertijd en werkkwaliteit.

Het is duidelijk, dat ook ons bedrijf bij de prijsopgave een grote veer moest laten, omdat we in de huidige moeilijke omstandigheden hard mee moeten vechten in de felle concurrentiestrijd. We zullen werkelijk al het mogelijke in het werk moeten stellen om de schade van een te lage prijs tot een minimum te beperken.

In nauw verband met de prijs staat de levertijd. Om het werk te bemachtigen moesten we een welhaast onmogelijk lijkende korte levertijd opgeven, namelijk vier maanden. Maar voor Boelebegrippen is het haalbaar. Met een in het verleden steeds betoonde inzet van allen, met een juiste benutting van de werktijden en met een gezond medeverantwoordelijkheidsgevoel van alle betrokkenen, moeten we deze opdracht, die niets meer of minder dan een uitdaging voor ons betekent, tot volle tevredenheid uit zien te voeren. Dat zijn we aan ons standje verplicht. Want het is gebleken, dat we korte levertijden gezamenlijk steeds weer hebben kunnen maken en... dat feit blijft niet onbekend. Daarmee heeft ons bedrijf zich in binnen- en buitenland een reputatie verworven en die mogen we tot geen prijs verliezen.

We noemden nog een faktor, namelijk de werkkwaliteit. Een dwingende eis — let wel: eis — van de opdrachtgever is, dat alle uitgevoerde werk van de hoogste kwaliteit moet zijn. En dat is ook een reden, waarom het werk naar Boele kwam en dat is tevens de tweede reden, waarom we stelden, dat de „British Kiwi” een uitdaging voor ons betekent.

Hoogste kwaliteit. Waarom moet dit zo nadrukkelijk genoemd worden? We zijn bij Boele toch niet gewend om rommel af te leveren?

Nee, dat is zo. Maar bij het lezen van de taken, die het schip in de toekomst krijgt te vervullen, wordt het duidelijk, waarom de eis van hoogste perfectie wordt gesteld.

De taak van het schip wordt tweeledig.

- A. Zij zal dienen als brandblus- en hulpverleningsschip ten behoeve van B.P.'s booreilanden op de Noordzee.
- B. Voor dezelfde booreilanden zal zij dienst doen voor onderhoudswerkzaamheden.

Het is vooral het onder A genoemde, dat aan het schip de hoogste eisen stelt. **Moet** stellen. Het schip moet ingezet kunnen worden bij bestrijding van — ja, we kunnen dat gerust zo stellen — bij de bestrijding van rampen.. Laten we hopen, dat het schip wat dat betreft nooit dienst hoeft te doen, maar ze wordt als zodanig uitgerust.

Stel je voor, dat bij een rampbestrijding het schip niet optimaal zou functioneren! Dat mag gewoon niet. Daarom zal de gehele verbouwing met alle nieuwe installaties van hoogwaardige kwaliteit moeten zijn en moeten voldoen aan de hoogste klas van Lloyds.

Laten we nu eens bekijken, wat in hoofdlijnen gebeuren moet om het schip geschikt te maken voor de taken, die we noemen.

a. Installatie van vier Schottel schroeven

Het schip moet op alle manieren een booreiland te kunnen benaderen, het zij voor een brandbestrijding, het zij voor onderhoudswerkzaamheden. Haar wendbaarheid moet dus heel groot zijn. Normaal worden zeeschepen door sleepboten in de gewenste richtingen gedirigeerd, maar de „British Kiwi” moet zich op volle zee zelf weten te behelpen. Ze moet voortstuwing naar alle richtingen hebben.

Welnu, daartoe wordt het schip uitgerust met vier, in alle richtingen draaibare Schottel-schroeven. Elke schroef heeft zijn eigen onafhankelijke voortstuwingsmotor.

b. Brandbluskanonnen

Op het bakdek komen drie brandbluskanonnen, die elk gevoed worden door een brandbluspomp met een capaciteit van 24.000 liter per minuut. De gehele installatie wordt bedienbaar vanaf de brug.

c. Onderhoudsschip

Voor dit doel krijgt de „British Kiwi” een onderhoudswerkplaats met pijpenbewerkingsafdeling en lasapparatuur en

een afdeling voor testen van o.m. afsluiters, machinale bewerkingen enz. Bovendien een bergruimte voor boorpijpen, brandstof, vers water en andere voorraden. Een dekkraan van 25 ton met een bereik van 30 meter wordt geïnstalleerd.

d. Accommodatie

De accommodatie voor de bemanning moet uitgebreid worden wat tevens betekent, dat niet alleen nieuwe hutten gemaakt worden, maar ook een nieuwe kombuis en nieuwe ruimten benodigd voor een lang verblijf aan boord.

e. Helicopterdek

Zoals gebruikelijk voor grote schepen, die een offshore-taak hebben te verrichten (we denken maar aan onze kraanschepen) zal ook de „British Kiwi” op de achter-accommodatie een helicopterdek krijgen.

f. Elektrische installatie

De bestaande elektrische installatie is natuurlijk ontoereikend om alle nieuwe elektrische gereedschappen, die gebruikt gaan worden bij de onderhoudswerkzaamheden, van stroom te voorzien. Daartoe zullen drie nieuwe dieselgeneratoren geïnstalleerd worden in een nieuwe hulpmotorkamer midscheeps.

g. Reddingmiddelen

De „British Kiwi” heeft op dit moment vier reddingboten. Te weinig voor de toekomstige grotere bemanning. Er komen er daarom nog twee bij en bovendien zal ze nog voorzien worden van twee snelle motorvletten.

Al deze werkzaamheden zullen het uiterlijk van het schip doen veranderen. Wel niet zo drastisch als met de kraanschepen, maar we zullen aan het einde van de rit toch kunnen vaststellen, dat de

midscheepse accommodatie langer geworden is, dat de brug uitgebreid is, dat de oude schoorsteen vervangen is door twee moderne, dat er dekhuisen verzezen zijn voor de Schottels en dat het scheepsuiterlijk ook behoorlijk veranderd is door de dekkraan en het helicopterdek.

Nog hebben we niet alles verteld. Want gedurende de vier maanden, dat de „British Kiwi” bij ons te gast is, zal zij groot survey ondergaan. Daar was het schip hard aan toe, temeer, daar zij reeds gedurende een half jaar opgelegd was.

Na onze uiteenzetting zult U zonder twijfel aanvoelen, dat het uitvoeren van deze opdracht geen sinecure is.

Het wordt een erezaak.

"Venassa" in korte tijd een kort schip

„Zoiets kun je eigenlijk alleen maar bij Boele verwachten”.

Dat was ongeveer de tendens van de gesprekken rond het spectaculaire karwei, dat medio april in dok III werd uitgevoerd.

Een idioot karwei, dat was het. Maar ook een nooit vertoond karwei, dat met fantasie tot stand kwam en waaraan het nodige vakmanschap te pas moest komen.

Het gold de Engelse Shell-tanker „Venassa”, die door ons bedrijf is gekocht om uit het middengedeelte een drijvend dok te bouwen. Een dok, dat na gereedkomen gestationeerd zal worden bij onze dochteronderneming de Jong B.V. te Schiedam.

Als je het middengedeelte gaat benutten dan betekent dat, dat je kop en kont onderhoudt en dat je daar een slo-

perij blij mee kunt maken. Nee, redeneerden de Boele jongens, laten we dat nou niet doen. We zetten kop en kont weer aan elkaar en dan heb je weer een aardig bootje. Geen bootje, dat de schoonheidsprijs zal winnen op een scheepstentoonstelling, maar toch wel een vaartuig, dat bijvoorbeeld dienst zal kunnen doen als, als... noem eens iets... drijvende opslagruimte of drijvend logement of iets dergelijks. Er zal best ergens ter wereld behoefte bestaan aan zoiets.

Lukt dat niet, nou, dan kunnen we altijd nog met sloperijen gaan praten. Of we doen er de hengelsportvereniging een plezier mee, zodat ze van dat bootjes huren af zijn op de Waal in Rijsoord.

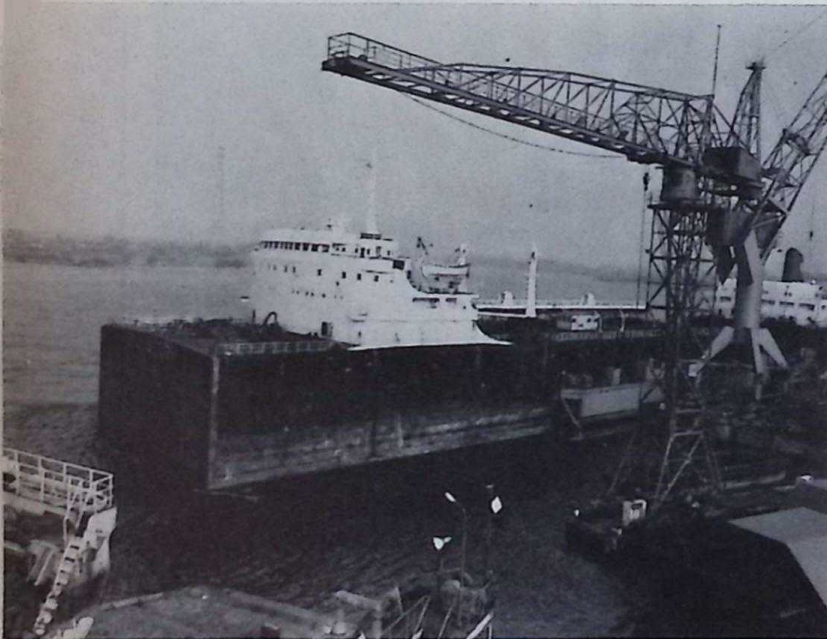
Wat dan ook de bestemming van het lilliput-zeeschip zal worden, een feit is, dat we met deze reparatie een nieuw aspect aan onze activiteiten hebben

toegevoegd: het verkorten van zeeschepen. Verlengen was inmiddels een koud kunstje geworden, verbreden draaien we ook onze hand al niet meer voor om, maar van verkorten hadden we nog geen kaas gegeten.

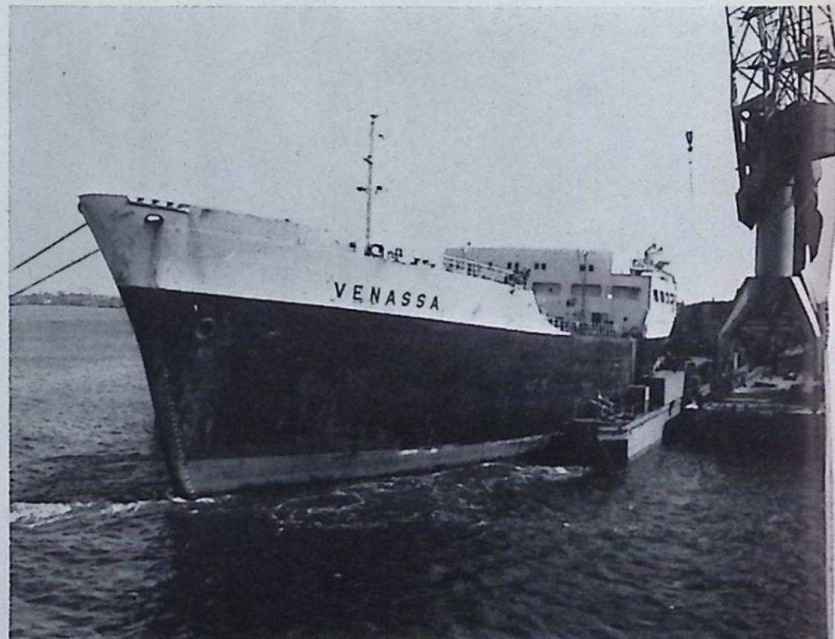
Inmiddels is dat op volvette wijze achter de rug, maar eenvoudig was het niet.

't Begon allemaal op zaterdag 10 april 1976, toen de „Venassa” met zijn 202 m. lengte in dok III drooggezet werd. De lengte van dok III is 195 m., dus voor en achter hadden we een oversteek van ongeveer 3½ m.

De aanvangsschermselingsen bestonden uit het schoon- en gasvrijmaken van alle tanks, terwijl de afdeling machinefabriek zich belastte met het verwijderen van de gehele voortstuwingsinstallatie, pijpleidingen enz.

Het toekomstige dok verlaat het dok.

Het spannende moment: de verkorte „Venassa” drijft.

Strategische handelingen waren het aftekenen van de plaatsen waar het schip (bij spanten 60 en 156) doorsneden moest worden.

Op woensdag 14 april was het zover, dat dok III kon zakken en dat het voorschip A behoedzaam naar haven III gevaren kon worden. Aldaar werd direct begonnen om de kop gereed te maken voor het koppelen aan achterschip C.

Daarmee waren de werkzaamheden achter de rug, die in het krijgsplan stonden beschreven onder het hoofdstuk „Fase I”.

Fase II begon met het opschuiven van het overgebleven gedeelte B+C omdat we het zo'n slordig gezicht vonden, dat het uit het midden zat. En ook, omdat het achterschip — als het alleen in dok achter zou blijven — a. bijna geen draagvlak zou hebben met zijn overstekend gedeelte en b. dat het dan niet op één punt overbelast zou worden.

Opschuiven dus. Daarna doorsnijden bij spant 60 en gedeelte B ballasten voor uitvaren. Vervolgens werd het achterschip „vastgezet” dat wil zeggen: steunen met balken, zodat het stuk voor omvallen werd behoed. Want het zou

natuurlijk een wankel geval worden zo'n achterschip, dat geen vlakke bodem heeft.

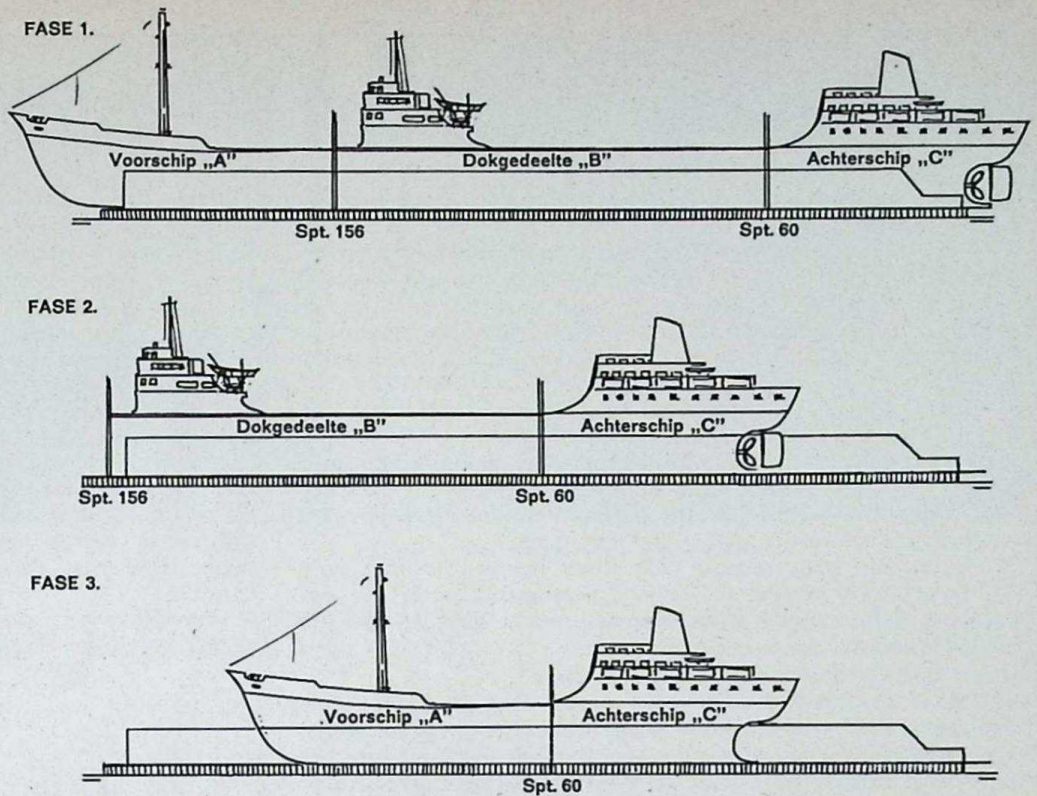
Op vrijdag 16 april was het zover, dat het dokgedeelte B uitgevaren kon worden en dat gedeelte C gereed gemaakt kon worden voor het koppelen met A. Fase II was ten einde.

Fase III begon op een tijdstip, waarop een fatsoenlijk mens van de wereld niet afweet: 's morgens om 5 uur. Op dit onmenselijk uur werd dok III met gedeelte C ingezakt. We leefden woensdag 21 april 1976.

Voorschip A werd ingevaren en aan C gekoppeld volgens de methode, zoals we die toepassen bij verlengingen. En omdat we dat nog lang niet verleerd zijn, zaten de gekoppelde delen A en C om 12.00 uur al weer prinsheerlijk droog in dok.

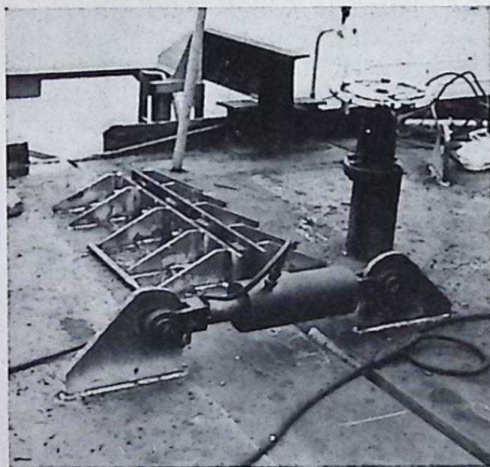
Pasten voor- en achterschip precies aan elkaar?, zult U vragen. Dan zeggen wij: nee, dat deden ze niet. Hun vormen zijn afwijkend. De dekken waren goed aaneensluitend, maar naar beneden toe gaat de zaak afwijken. Met behulp van noodschotten werd dit probleem voorlopig opgelost. Verder werden de langverbanden hersteld en roer plus schroef werden verwijderd.

Met deze werkzaamheden was de weg geëffend om het sluitstuk van fase III tot een goed einde te brengen namelijk het uitdokken van de gekortwiekte „Venassa”, een operatie, die met begrijpelijke spanning tegemoet gezien werd. Want hoe gedraagt zo'n raar schip zich, als het eenmaal gaat drijven? Zeker, ingewikkelde rekensommen van de teken-

Scheepsverkorting in drie fasen.

De grote droom van Boele's Hengelsportvereniging „De Rietvoorn”. (De Waal bij Heerjansdam).

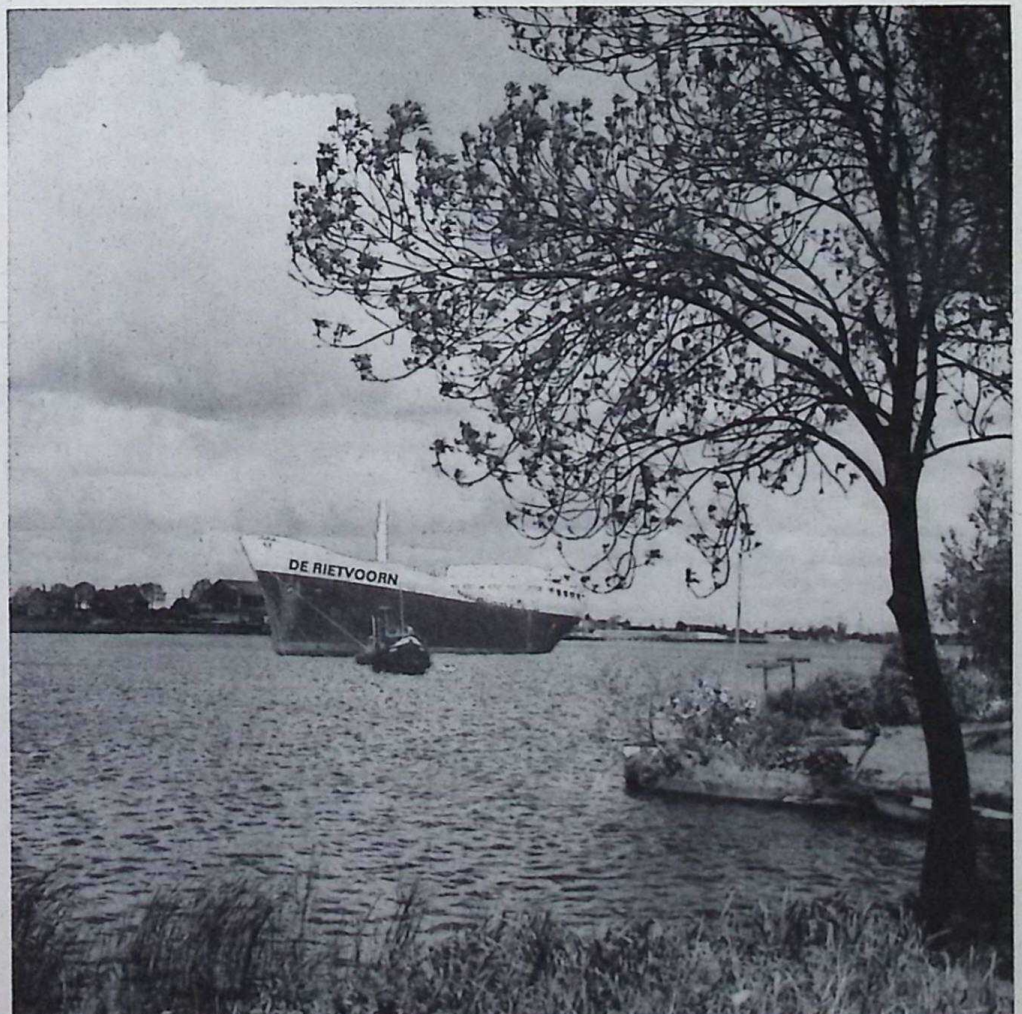

Koppelingssysteem op het dek.

kamer hadden als uitkomst een netjes drijvend schip, maar bij de proef op de som wil je toch altijd graag zien, dat er geen komma verkeerd gezet is.

Dat was er niet. Op maandagmorgen 26 april — weer zo hels vroeg — begonnen de voorbereidingen. Stukje voor stukje — zeer omzichtig — werd dok III dieper in het water gevoerd. Het zou tot drie uur in de middag duren vóór de „Limburgia” opdracht kreeg om te trekken. Want de „Venassa” wilde door haar grote diepgang slechts bij de hoogste waterstand uit dok. En dat was om drie uur.

Het „nieuwe” schip gedroeg zich zoals was voorspeld en liet zich gewillig meevoeren om afgemeerd te worden langs dokpier I.

Een goede tijdkaart is altijd troef!

Het kaartspel kent vele vormen. Pandoeren, hartejagen, klaverjassen, bridgen.....

Alle vormen hebben hun eigen aantrekkelijkheden en moeilijkheden, die het spel op zichzelf tot een boeiend tijdverdrijf maken. Maar welke vorm van het spel je ook beoefent, het blijft een feit, dat je in je zucht om te winnen sterk afhankelijk bent van de kaarten, die je in handen krijgt.

Beste lezers, de speelkaart onderscheidt zich wat dat betreft niet van ons alledaagse tijdkaartje. U hebt daar misschien nooit zo bij stilgestaan, maar goed beschouwd heeft het bedrijf met goed ingevulde tijdkaarten een stel troefkaarten in handen! Het belang van een tijdkaart gaat namelijk veel verder dan u wellicht denkt.

Laten we eens nagaan wat voor troeven je met zo'n tijdkaart kunt uitspelen. Voor u persoonlijk is dat de opgave van het aantal uren, dat u gewerkt hebt en aan de hand daarvan krijgt u uw geld.

Een niet onbelangrijke troef, nietwaar?

Maar een spel speel je niet alleen. Je hebt maats, ook in het „bedrijfsspel”. Dus dienen we na te gaan welke mogelijkheden we nog meer in handen hebben om het grootste effect van onze troeven te hebben. Wat doen we nog meer met een tijdkaart?

Als het goed is — en helaas is dat niet altijd het geval — vult u zorgvuldig in waaraan de door u opgegeven uren besteed worden.

U stelt daarmee het bedrijf — waarvan ook u deel uitmaakt — in staat om nauwkeurig vast te stellen hoeveel uren door een groep medewerkers aan een bepaald karwei is besteed. Bij een volgend gelijksoortig karwei kan de afdeling nacalculatie dan goede gegevens aan de begrotingsafdeling doorgeven om een concurrerende prijs op te geven. Gaan de gegevens echter mank omdat de opgaven op de tijdkaarten niet deugden, wel, dan gaan we mooi de mist in. Of, om in kaarttermen te spreken: je krijgt geen slag meer.

Met een nauwkeurige nacalculatie speel je een goede troef uit.

Om het invullen van de tijdkaarten te vergemakkelijken werken we met akkoordnummers. U hoeft dan niet steeds een omschrijving van het werk te geven. Eén akkoordnummer omvat een bepaald karwei. Gemakkelijk dus, maar... het komt er wel op aan, dat het juiste akkoordnummer opgegeven wordt.

De benaming akkoordnummer is eigenlijk niet goed meer. Het ontstond in de tijd, toen er nog met een tariefstelsel gewerkt werd. Een bepaald karwei werd door een groep — in overleg met de baas — aangenomen voor bijvoorbeeld — 80 uur.

Men bereikte als het ware een akkoord en het betreffende werk kreeg een nummer, dat dus akkoordnummer heette. Werd er voor 70 uur tijd geschreven op dat nummer, dan kreeg men de resterende 10 uur pondspondsgewijze als tariefgeld uitbetaald.

In die tijd keek men drommels goed uit, dat men de juiste tijd op het juiste nummer schreef. Reken maar, want dat had rechtstreeks met je portemonnaie te maken.

Dat tariefstelsel werd een aantal jaren geleden voorgoed afgeschaft en iedereen is daar gelukkig mee. 't Was uit de tijd.

Maar de nauwkeurige opgave op de tijdkaarten leed eronder. Want 't kon immers geen kwaad meer voor de portemonnaie.

Maar — zoals we u vertelden — 't kan elders wel degelijk kwaad en daarom moeten we zorgen, dat we de tijdkaart goed invullen. Weet U iets niet, dan kan uw baas wel raad verschaffen. We hebben u alle troeven trouwens nog niet verteld. We moeten bij onze opdrachtgever ook nog eens een rekening indienen.

In de meeste gevallen wordt met de opdrachtgever een prijs afgesproken. Een prijs, die we ondermeer vaststellen op grond van gegevens, die vroeger op de tijdkaarten werden vermeld. Maar bijna altijd is er „bijwerk”, dat wil zeggen, dat meer werk uitgevoerd blijkt te moeten worden dan aanvankelijk was vastgesteld. En de rekeningmakers zijn dan goeddeels afhankelijk van wat op het tijdkaartje wordt vermeld. Is dat in orde, welnu, dan hebben we met de tijdkaart alweer een goede troef in handen.

We willen nog een laatste troef uitspelen. Het gebeurt vaak, dat de opdrachtgever snel de rekening wil hebben.

Daar kan hij allerlei redenen voor hebben, meestal van verzekering-technische aard. Die rekening moet en zal hij binnen een week hebben. Aan die eisen moeten wij dus voldoen, en dat kunnen we ook. Mits... en nu komt het onvermijdelijke weer, mits de tijdkaarten goed ingevuld zijn. Bij onjuiste invulling moeten allerlei controles uitgevoerd worden, die tijdrovend zijn. U hebt nu ook begrepen, waarom de tijdkaarten altijd strikt op tijd ingeleverd moeten worden.

Hebt u bij het kaartspel wel eens een maat gehad, die steeds een lange bedenktijd nodig heeft? Ergerlijk nietwaar? 't Houdt de zaak op en de aardigheid gaat eraf.

Voor de tijdkaart geldt: het juiste bouwnummer of reparatienummer vermelden, het juiste akkoordnummer en op tijd inleveren.

Dan kunnen we met elkaar een aardig kaartje leggen!

Uniform-overdracht.

Bloemenhulde aan ijverige dames.

„EXCELSIOR” IN HET NIEUW

Een belangrijke dag voor onze Harmonie „Excelsior” was zaterdag 17 april 1976.

Het was de enigszins verlate datum van het jaarlijkse winterconcert, maar dat niet alleen. Het was tevens het tijdstip, waarop „Excelsior” volledig in het nieuw aantrad om zich aldus aan haar talrijk publiek te presenteren. Bovendien had een nieuw initiatief er toe geleid, dat deze avond ook een groep minirettes voorgesteld zou worden en dat alles maakte het concert tot een bijzonder gebeuren.

Vóór de pauze was „Excelsior” nog in het oud. Het programma werd klaarblijkelijk daarbij aangepast, want het werd goeddeels gevuld met werken van een meer behoudend karakter. Een bijzondere prestatie werd geleverd door de trompettist Siem du Prê, die — een te sterke orkestbegeleiding ten spijt — demonstreerde, dat je door studie een heel verdienstelijk blazer kunt worden. De solo „The Nightingale” werd door

hem vlot en met goede techniek gespeeld.

Tijdens het optreden van „Excelsior” heerste er in één der benedenzalen een zenuwachtige drukte, want daar waren de minirettes zich aan het voorbereiden om zich voor het eerst als groep op het toneel te wagen. IJverig was er weken van tevoren onder leiding van Hetty Kazen geoefend en nu... ja, nu moest het.

Wel, ze deden het keurig. Ordelijk en gericht kwamen ze de zaal binnenmarcheren en — mede door de prachtige blauw-witte uniformpjes met rode pluim op de kepie — oogstten ze grote bijval van het publiek.

Vijf dames — zo vertelde de voorzitter — hadden zich voor het vervaardigen van de uniformen heel veel moeite getroost, met name de dames Heiden, Klijnma, Ouwens, de Winter en van Liere. Zij werden alle vijf van een bloemetje voorzien.

Na een charmant optreden van het

majorettenpeleton o.l.v. Marjan Kazen werden andermaal de deuren achterin de zaal geopend en trots marcheerde de drumband in gloednieuwe uniformen naar het podium. Het doek ging op en daar stond „Excelsior”, eveneens volledig nieuw geüniformeerd. De presentatie was bijzonder effectvol en werd afgerond door de heer Joh. Boele, die in zijn toespraak eraan herinnerde, dat hij vijftien jaar geleden op gelijke wijze de uniform-overdracht verrichtte. Hij wenste het corps alle goeds met hun zinvolle vrijetijdsbesteding.

Na de pauze bracht „Excelsior” een fleurig programma van lichte amusementsmuziek, dat met veel élan en met gevoel voor dit genre werd uitgevoerd. Tussen deze muzikale bedrijven door werden vier muzikanten voor het voetlicht gehaald, omdat zij vijfentwintig jaar trouwe muzikantendienst aan hun „Excelsior” hadden bewezen. Het waren de heren Jan Brand, Jan Kol, Teun v. d. Spoel en Maarten v. d. Sluis. De hulding ging gepaard met het aanbieden van een cadeaubon aan de jubilarissen en een bloemetje aan hun dames.

Een Flach-jubileum is altijd ongedwongen (Jan Flach en echtgenote).

De vlag uit bij Jan Flach

Het is bepaald niet de eerste keer, dat bij een lid van de Flach-familie een jubileum wordt herdacht. Want de binding van deze familie met ons bedrijf is wel zo groot en duurt al zo'n lange tijd, dat we gerust van een unicum mogen spreken.

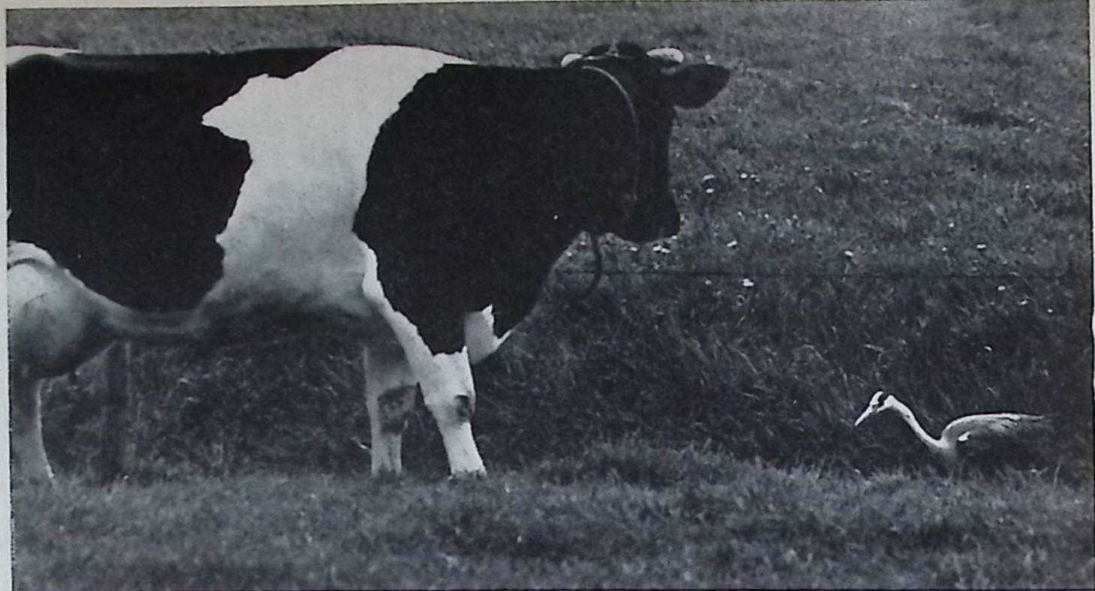
Dirk Flach, die in 1860 werd geboren, werkte 42 jaar bij Boele. Hij „leverde” aan het bedrijf twee zonen, Gijs en Andries, die resp. 54 en 52 dienstjaren haalden. Hun zonen, resp. Dirk, Siem, Jo en Wout en Jan zetten de traditie onverminderd voort en zo vond dan op 25 maart j.l. weer een 40-jarig Flach-jubileum plaats in de Generaal Smuts-

straat 111 te Bolnes, bij de jongste vertegenwoordiger van de Flach-dynastie: Jan, zoon van Andries.

Flachfeesten — wisten we uit jarenlange ervaring — zijn niet van de slechtste en ook nu weer was het bezoek aan onze scheepmaker van een ongedwongen karakter. Iets, wat ook het geval was, toen de burgemeester in de directiekamer de ceremonie van het opspelden van het eremetaal verrichtte.

De jubliaris werd toegesproken door de heer G. J. Boele en natuurlijk werd daarbij ruime aandacht geschonken aan het bijzondere aspect van de Boele-Flach traditie.

Vakantiefoto's verlengen de vakanties met vele jaren

1. „Wat sjouw jij daar in die sloot?”

De vakantietijd is aangebroken. We gaan er op uit. Weg wezen! Weg Boele, weg Bolnes, weg huis, allemaal de groeten. Jullie kunnen voor mij wat. We gaan naar oorden, waar we ons denken te ontspannen. Waar we heel andere dingen zullen zien dan helling II of de koperslagerij.

Bergen, grote meren, stranden

Prachttijd mensen. De mooiste tijd van het jaar. Ieder benut zijn tijd op zijn eigen manier, naar eigen goeddunken en naar eigen inzicht. Dit jaar ook naar eigen gekozen tijdstip, want de vaste vakantieweken zijn vervallen.

Maar hoe we onze vakantie ook inkleden, de meesten van ons zullen er de voorkeur aan geven om weg te trekken van eigen huis en omgeving om volledig los te raken van het werk van alle dag. Dat betekent, dat je andere dingen gaat zien en dat je andere mensen zult ontmoeten. Het betekent ook dat het beeld van die andere dingen en van die andere mensen na de vakantie langzamerhand weer gaat vervagen en op bepaalde punten zelfs geheel uit de memorie zal verdwijnen. Tenzij U foto's gemaakt heeft.

Wel, hiermee zijn we dan aan het kernpunt van dit praatje gekomen. Va-

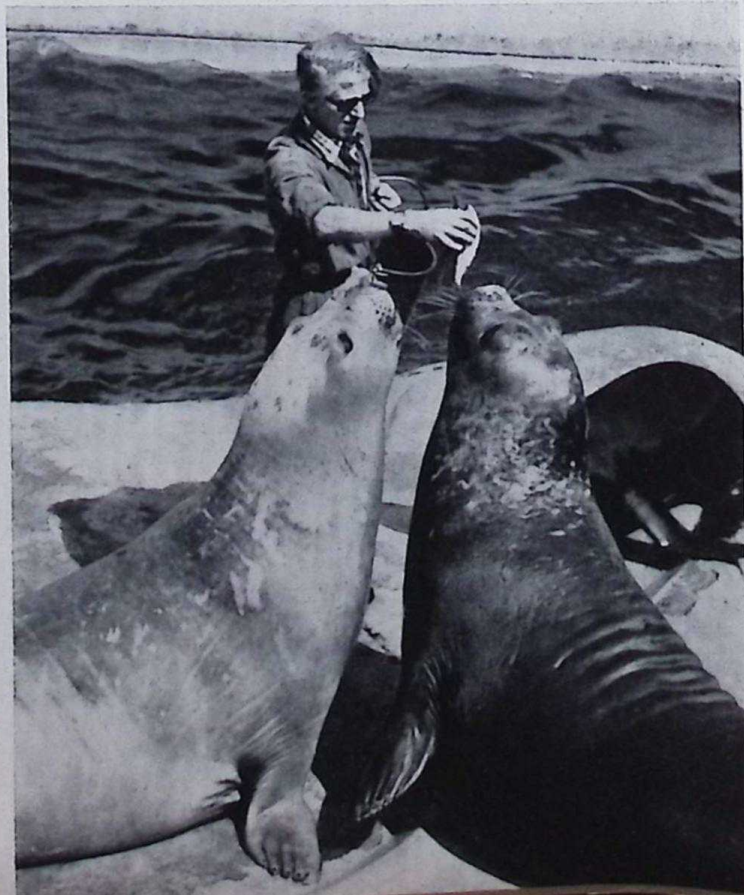
kantiefoto's zijn van grote waarde. En ze worden steeds waardevoller naarmate de jaren aan ons voorbijschieten. Foto's houden onze vakantie vast voor altijd.

We hebben een paar goede wenken voor U. Dat wil zeggen, voor diegenen, die van fotografie niet hun hobby gemaakt hebben. Want hobbyisten hebben onze raad niet nodig en bovendien fotograferen zij meestal met een ander doel dan U. Zij willen een technisch perfecte foto hebben en zij streven naar originaliteit in de opname. Prachtige hobby natuurlijk, maar daar gaat het nu niet om. 't Gaat om de niet-fotografen, die in hun vakantie herinnerings-

2. Dat is een mooie belleblaas!

3. Schafttijd in Blijdorp.

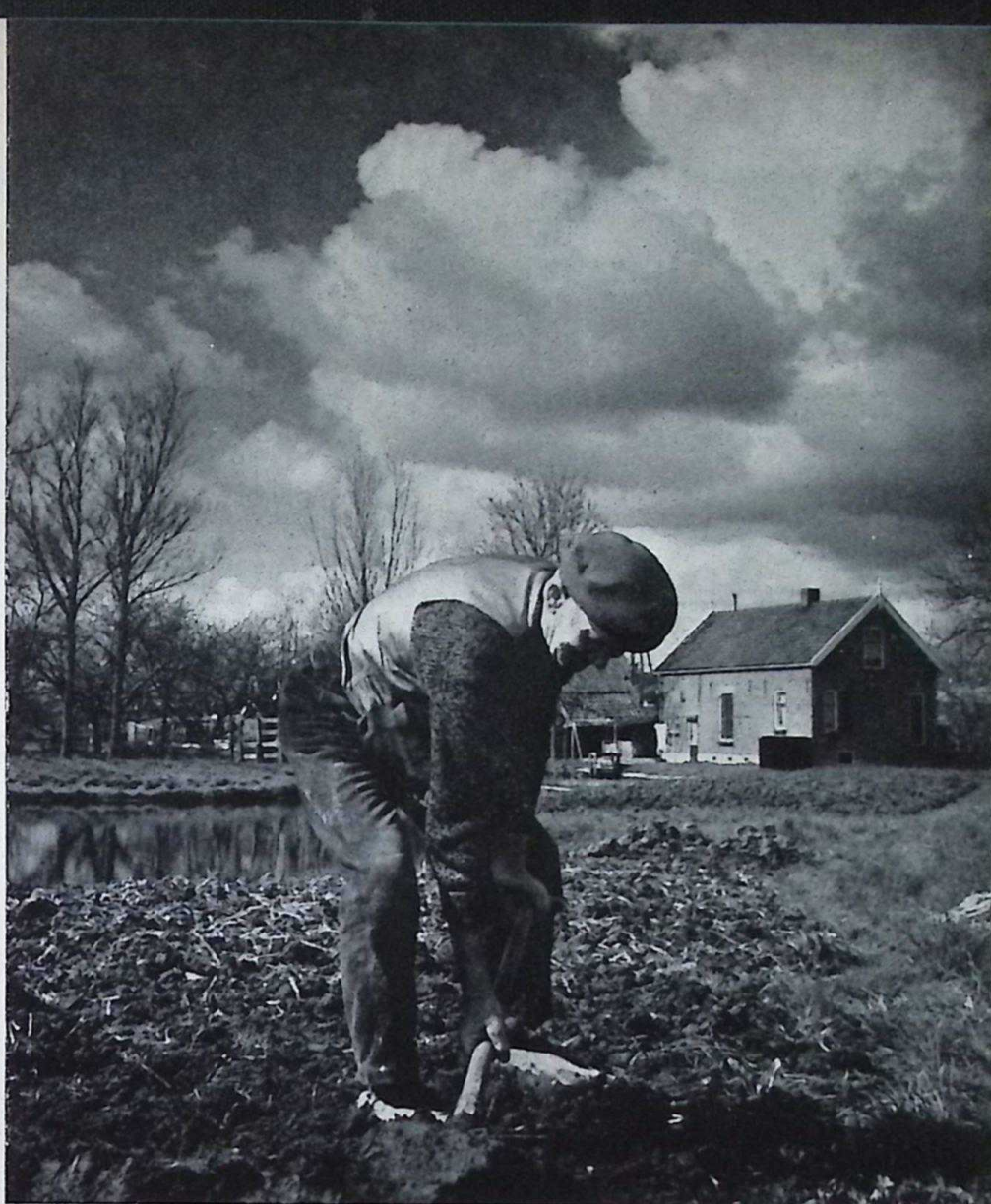
kiekjes willen maken. En dat is een verstandig streven.

Onze eerste raad geldt diegenen, die een camera voor dat doel willen aanschaffen. Koop een probleemloze camera. Voor weinig geld kun je tegenwoordig een camera kopen waarmee een kind de was kan doen. Je hoeft alleen maar een filmcassette er in te doen en de daarop volgende handelingen bestaan uitsluitend uit afknippen. Begrijp ons goed, U zult dan geen foto's maken waarmee U internationale fotowedstrijden gaat winnen. Maar wel zult U leuke vakantiekiekjes kunnen maken.

Raad twee: hou je portemonnaie in de gaten. We bedoelen dit. Fotograferen is duur, met name de kleurenfotografie.

Een paar kleurenfilmpjes — volledig afgewerkt — zijn bijna net zo duur als de aankoop van de camera. En we moeten op de kleintjes letten vandaag de dag. Daarom lijkt het ons aan te raden om alleen foto's te maken van die dingen, die je op geen andere manier mee naar huis kunt nemen. We noemen maar eens iets. U gaat bv. naar Salzburg. Dan kunt U natuurlijk foto's maken van die prachtige Dom of van het geboortehuis van Mozart. U kunt een kiekje maken van de beroemde Mirabeltuin of van het Festspielhaus. Dat kan allemaal en je ziet dan ook massa's mensen met het fototoestel in de aanslag om die beroemde punten vast te leggen.

Maar overbodig en duur is dat wel.

4. ... en de boer, hij spitte voort ...

Commentaar bij de foto's van Jos v. d. Grient

1. Jos, enthousiast amateurfotograaf als hij is, had met deze foto veel geluk, want ondanks dat hij heel dichtbij kwam, vloog de reiger niet weg. Maar zonder geluk vaart niemand wel. Bovendien: als je niet probeert om dichtbij te komen, weet je zeker, dat je een slechte foto maakt.

2. Vele uren bracht Jos v. d. Grient in de diergaarde Blijdorp door, want dat is een paradijs voor de foto-amateur. Maar zijn devies is altijd: probeer zo dicht mogelijk bij je onderwerp te komen, want dan maak je interessante foto's.

3. Dit is de dochter van Jos. Bellenblazende kinderen is een leuk onderwerp. Maar de foto is des te leuker omdat Jos de concentratie van de foto zo sterk maakte door dichtbij te fotograferen.

4. Tenslotte nog een prachtige foto van een spittende boer. De foto won aan kracht doordat het hoofdonderwerp dichtbij gefotografeerd werd. De fraaie wolkenlucht krijg je op de koop toe, tenminste... als je een geelfiltertje gebruikt!

Want voor de helft van de prijs kun je van dezelfde punten prachtige ansichtkaarten kopen, die door ervaren vakmensen gemaakt zijn. En daar kun je met je „Kodakje” nooit tegenop natuurlijk.

Wat dan wel?

Nou, om nog even in Salzburg te blijven, als je een rondrit gaat maken in zo'n fiaker (sjees met paardentraktie) dan moet je allicht je vrouw met de koetsier op de bok fotograferen. Daar is geen ansichtkaart van te koop. En als je kinderen vol bewondering naar die dikke Tirolse muzikanten staan te kijken, welaan, dan liggen er mooie kansen voor een herinneringskiek.

Zo zijn er tal van mogelijkheden: die dikke buurman op de camping, het vakantiehuisje, de afgeladen auto, je reisgenoten in bus of op de boot, het afscheid van de pensionhouders voor het pension, die tocht in de ski-lift enz. kansen te over.

Tenslotte nog een algemene, goede raad. Probeer nooit alles „er op te krijgen”. Dichtbij-foto's zijn meestal de beste en de leukste. Nog even terug naar ons voorbeeld in Salzburg, toen de kinderen bij die Tirolse muzikanten stonden te kijken op de Domplatz. In zo'n geval kun je een eind teruglopen, zodat het hele hoempa-gezelschap, het plein met fontein en de terrasjes ook mee te fotograferen zijn, maar het resultaat zal zijn, dat U met een potlood op de foto aan zult moeten wijzen, waar Jantje en waar Marietje staat. Er moet dan wel een scherpe punt aan het potlood zitten.

Nee, veel beter is het, om op een goeie meter afstand van Jantje te gaan staan, zodanig dat je er nog net een blazende Tiroler bij krijgt. Zo maak je leuke foto's waar je jarenlang plezier van zult hebben.

Prettige vakantie allemaal!

Verslag van de Vergadering van de Ondernemingsraad

gehouden op Maandag 17 Mei 1976

Aanwezig: de heer Joh. Boele, voorzitter, de gekozen leden, de heren:

M. J. de Bel, M. G. W. ten Bosch, H. Dokter, A. Euwijk, Joh. Harreman, M. Hollander, W. H. Langstraat, W. Pottuit, J. van Sinderen, L. Teeler, P. Tuk - secretaris, B. L. de Weerd, B. Westerbeek; van de Jongerencommissie de heren: J. M. Jacobs en P. v. d. Waal; de heer G. J. Cieraad, de heer J. Th. Küpens Groot - notulist.

Verhinderd: de heren R. Veerman en A. Verschoor.

1. OPENING

Te 12.45 uur opent de voorzitter de vergadering en na allen welkom te hebben geheten, stelt hij punt 2 van de agenda aan de orde.

2. BESPREKING VAN DE BRIEF D.D. 29 APRIL 1976 VAN DE RAAD VAN COMMISSARISSEN

Aangezien de voorzitter in de vergadering ten aanzien van dit punt slechts het gesprek kan leiden en bij de besluitneming zich van een eventuele stemming moet onthouden, vraagt hij wie van de gekozen leden het woord wenst.

— De secretaris deelt dan mede, dat geen der gekozen leden bezwaren heeft tegen de voorgenomen benoemingen van de door de Raad van Commissarissen voorgedragen personen.

Besloten wordt dat de Ondernemingsraad de brief van de Raad van Commissarissen dienovereenkomstig schriftelijk zal beantwoorden.

— De voorzitter dankt de secretaris voor zijn mededelingen en zegt dan, dat de nieuw te benoemen commissarissen niet een bepaalde groepering vertegenwoordigen. Integendeel, voorop staat de behartiging van de totaliteit van belangen door personen, die op grond van persoonlijke eigenschappen, deskundigheid en ervaring een bijdrage kunnen leveren tot het goed functioneren van de Raad van Commissarissen.

3. MEDEDELINGEN VAN DE VOORZITTER

A. Nu de order van British Petroleum Tankercompany, Londen, voor de verbouwing van de zestien-duizend tons "British Kiwi" tot offshore brandbestrijdingsschip is verkregen, is volgens de voorzitter hier een woord van dank aan alle bij de voorbereiding en latere samenstelling van de offerte betrokken medewerkers wel op zijn plaats. Enkele dagen geleden moest de voorzitter nog voor een gesprek naar Londen, daartoe door de directie van British Petroleum uitgenodigd.

Het betreft een heel bijzondere opdracht, die normaliter niet buiten de branche wordt geplaatst, zo werd hem gezegd. Speciaal werd nog eens gewezen op de overeengekomen levertijd, die absoluut dient te worden aangehouden.

„Ik voelde mij toch wel een beetje als de jongen die op het matje wordt geroepen”, zo gaat de voorzitter verder. Er werd met nadruk op gewezen, dat het aanhouden van de levertijd onder alle omstandigheden van het allergrootste belang is. Laat het voor allen, die aan het schip zullen werken en voor ieder ander die op andere, welke wijze dan ook, daarbij betrokken is, een uitdaging zijn.

Wij moeten het weer met z'n allen klaren, en daarbij de kalender goed in het oog houden.

Ik ben, zegt de voorzitter, er van overtuigd, dat wij ook dit werk samen tot een goed einde zullen brengen.

In de begroting is geen ruimte voor tegenvallers. Het grootste deel van de kostende prijs bestaat uit werkuren = loonkosten. Het is dus zaak, dat wij met die uren zo zuinig en verstandig mogelijk omspringen. Ondanks de zorgelijke economische toestand blijkt, dat nog tal van medewerkers, de goede natuurlijk niet te na gesproken, hun werkuren zo slecht benutten en door het toch niet goed klokkijken minder tijd werken dan waartoe zij zich door ondertekening van hun arbeidsovereenkomst vrijwillig hebben verplicht. U vindt hen in alle geleidingen van ons bedrijf.

Het is wel erg jammer wanneer medewerkers te laat 's morgens met het werk beginnen, 's middags na de lunchpauze het werk te laat hervatten. Bedroevend is het toch ook, wanneer te vroeg met het werk wordt opgehouden.

Door zulk een handelwijze zullen veel meer werkuren voor het werk nodig zijn, waardoor een oplevering op de contractueel overeengekomen datum in gevaar zal komen. En wat denkt U van de winstuitkering?

Want door al die — en dan nog onnodige — verliezen in arbeidstijd wordt onze produktie duurder.

Laat iedere medewerker toch in de hem toegemeten tijd zijn werk verrichten, maar dan ook wel de volle tijd.

Ik vind het zo kleinzielig, gaat de voorzitter dan verder, net of het kleine kinderen zijn. Zodra het toezicht weg is en die medewerkers op zichzelf zijn aangewezen, enfin, U kent dat wel. Maar hier betreft het toch ook volwassenen, medewerkers die toch ook verantwoording dragen voor hun gezin. Het hier gesignaleerde probleem moeten wij toch kunnen oplossen.

Vanuit de vergadering wordt gesteld, dat individueel hierover gesprekken zouden

moeten plaats hebben. Voorts, dat men van hoog tot laag wel enige twijfels heeft ontrent het medegedeelde over de uitkomsten; men vraagt zich af, wat is kostprijs?

Algemeen menen de gekozen leden, dat door gesprekken en grote openheid veel zal kunnen worden bereikt.

De voorzitter zegt een offerte voor een reparatie van een schip, dat één dezer dagen aan de werf komt, te hebben meegebracht. Aan de hand van enige cijferbeelden geeft hij dan een uiteenzetting over de samenstelling van de kostende prijs, hoe wij tot het eindbedrag van de begroting en tot het eindbedrag van de offerte en tot vaststelling van het inschrijvingsbedrag komen.

Een inschrijvingsbedrag dat lager is dan het eindbedrag van de kostenbegroting is, om de werkgelegenheid in stand te houden, vandaag aan de dag helaas een normale zaak.

Belangrijk is wel, dat je aan het eind van het werk de totale kostende prijs er uit hebt.

De voorzitter wijst dan op de urenbezetting.

Stel eens dat voor een werk 10 dagen staan en dat voor dat werk zo rond 7000 werkuren werden begroot; dat betekent dan, dat wij voor de uitvoering \pm 85 man nodig hebben.

Stel dat per man een tijdverlies bij aanvang en einde van de werktijden van 5 minuten optreedt, dan veroorzaakt dat alleen al een verlies aan werktijd van 20 minuten per dag per man, totaal per dag in ons voorbeeld 1760 minuten oftewel rond 30 werkuren; totaal over de gehele begrote tijd 300 uren!

U ziet, dat loopt al aardig op. Al bij zo'n geringe begrote tijd met „slechts” 85 medewerkers.

Duidelijk blijkt dus, dat wij er allen van doordrongen dienen te zijn hoe belangrijk het is de werktijd optimaal te benutten voor het uitvoeren van de ons opgedragen taak. Van een goede instelling getuigt b.v. al, dat onze ijzerwerkers zo nodig ook de brander hanteren, hetgeen elders wel anders is.

De secretaris is van mening, dat de directie bij de medewerkers heus wel een groot vertrouwen geniet. Zou het mogelijk zijn voor bepaalde groepen deze uitleg ook eens te geven?

Een der gekozen leden merkt dan op, dat iedere medewerker van Boele wel dient te bedenken, dat het uiterst belangrijk is werk te hebben; hoe wij ook onze berekeningen maken, wij zullen toch winst moeten maken.

Met verliezen werken is een slechte zaak en op den duur niet vol te houden. Nu kan men zeggen, wat zal mij dat interesseren, maar dat is dan wel heel erg eenzijdig. Gelukkig kunnen wij er zeker van zijn, dat het grootste deel van onze medewerkers het wel interesseert. En hij, die dat dan

niet doet, geen verantwoordelijkheidsgevoel kent, zo gaat dit lid voort, moet de consequentie maar trekken; dan kan hij beter een andere werkkring zoeken.

B. In het kader van een harmonisatie van onze arbeidsvoorwaarden, zo zegt de voorzitter, is er een voorstel om enige wijzigingen in de **arbeidsovereenkomsten met Spaanse medewerkers** aan te brengen. Bedoeld zijn die Spaanse medewerkers, die hier werken terwijl hun gezin nog in Spanje verblijft.

Het gaat daarbij niet om de eerste-jaars contracten maar om de verlengcontracten. De voorzitter verzoekt nu de heer Cieraad nadere toelichting te willen geven. Het gaat dus, zo zegt de heer Cieraad, uitsluitend om die Spaanse medewerkers, die hier al langer werken; dat kunnen contracten zijn die meerdere malen met één jaar zijn verlengd binnen een tijdsduur van twee tot zo'n tien jaren.

De groep Spaanse medewerkers is inmiddels ook een vrij stabiele groep geworden en waarin nu geen verdere ontwikkelingen meer te verwachten zijn. Anderzijds willen wij ook gaan streven naar een stuk harmonisatie in de arbeidsvoorwaarden van de Spanjaarden, die al langer in Nederland zijn in vergelijking met alle andere medewerkers die bij ons werkzaam zijn.

Tot op heden is het gebruikelijk, als een Spaanse medewerker die na het eerste jaar dat contract gaarne verlengd ziet en waarbij de bedrijfsleiding gaarne van de diensten van deze medewerker zal blijven gebruik maken, dat dan het contract met één jaar verlengd wordt. Deze gedragslijn wordt gevolgd om zodoende de extra faciliteiten die deze medewerker zijn toegekend, op grond van die tijdelijk verlengde arbeidsovereenkomst ook te kunnen bestendigen.

Waaruit bestaan die faciliteiten nu?

Wel, als hij daarna weer het contract verlengt, krijgt hij een vergoeding van zijn reiskosten en daarenboven zes betaalde reisdagen toegekend.

Dat is, zo dachten wij, toch in het kader van een harmonisatie van de arbeidsvoorwaarden, vooral als verlenging van zo'n contract reeds meerdere malen heeft plaatsgevonden, eigenlijk nauwelijks een verantwoorde zaak en het is daarom, dat wij daarin wijziging zouden willen aanbrengen. Met dien verstande, dat wij, wanneer het lopende contract eindigt, dit contract willen omzetten in een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, zoals wij dat in principe met alle medewerkers hebben. Dat wij daarnaast de gehuwde Spaanse medewerker willen laten kiezen om of zijn gezin naar Nederland te laten overkomen of om de situatie te bestendigen zoals die nu is, dus dat hij in ons logiesgebouw blijft wonen.

Tussen haakjes — als een Spaanse medewerker met zijn gezin in Nederland komt wonen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde — dan wordt er ook op dat moment altijd een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd afgesloten en vervallen ook alle faciliteiten die voortvloeden uit die tijdelijke overeenkomst.

Dat is dus die keuzemogelijkheid, die uiteraard slechts gesteld kan worden aan gehuwden; merendeels zijn onze Spaanse medewerkers gehuwd.

Als betrokkene de wens te kennen geeft om toch het gezin in Spanje te laten wonen en zelf alleen hier te blijven werken, dan willen wij bij het einde van het thans lopende contract ook overgaan naar een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd maar waarbij wij al naar gelang de dienstjaren, die hij inmiddels bij ons heeft, een afbouwregeling tot stand brengen voor zijn faciliteiten als vergoeding reiskosten en toekenning van betaalde reisdagen. (Boven de normale hem toekomende vakantie).

Deze faciliteiten waren destijds het gevolg van de overeenkomsten gesloten tussen de Spaanse en Nederlandse regeringen. De voorzitter dankt de heer Cieraad voor de gegeven uiteenzetting.

De secretaris merkt op, dat in principe de gekozen leden tegen de voorstellen „ja” kunnen zeggen. Hij vraagt of voor de ongehuwde Spaanse medewerker ook een dergelijke afbouwregeling opgesteld zal worden, hetgeen hem bevestigd wordt.

De secretaris heeft dan het verzoek om wanneer buitenlandse medewerkers naar hun gezin in het land van herkomst met vakantie willen gaan, zij de mogelijkheid hebben een langere periode te gaan, wanneer zij overigens ook nog bereid zijn overuren te maken.

De heer Cieraad antwoordt, dat wij in de bestaande verlofregeling, zoals die voor hen geldt, in het algemeen geen wijziging willen aanbrengen, hetgeen dus inhoudt, dat wij de nu betaalde reisdagen niet in mindering zouden brengen op het toe te stane verlof.

In het algemeen geldt nu, dat deze medewerker na een vol jaar werken zonder enig verlof te hebben opgenomen, zes weken met vakantie mag gaan. Dit is een standaard regeling.

Gaat hij tweemaal per jaar, b.v. met de Kerst en tijdens de zomer, dan geldt maximaal twee maal drie weken.

De wijziging betreft dus het vervallen van die zes dagen.

Er is een soepele afbouwregeling ontworpen:

— bij een dienstverband korter dan 4 jaren nog eenmaal twee reisdagen,

— bij een dienstverband van tenminste 4 jaren maar korter dan 6 jaren, nog eenmaal 4 reisdagen en eenmaal twee reisdagen,

— tenslotte bij een dienstverband van 6 jaren of meer nog eenmaal zes reisdagen, eenmaal vier en eenmaal twee reisdagen.

De voorzitter zegt, dat de eerdere opmerking van de secretaris, dat dit al eens eerder in een OR-vergadering ter sprake is geweest, juist is.

Wij zullen, nu wij het hierover in principe met elkaar eens zijn, dit met de Sociaal Attaché van de Spaanse Ambassade bespreken, alsook individueel met die Spaanse medewerkers, die het aangaat. Wat gebeurt, zo vraagt de secretaris, wanneer betrokkene, die al tien jaren bij ons werkzaam is, met de voorstellen niet akkoord gaat.

De voorzitter antwoordt, dat hij, indien hij getrouwd is, al de keus heeft gehad om het gezin al of niet te laten overkomen. Wil hij niet, zal er niets anders opzitten in een gesprek met hem duidelijk te maken, dat er geen uitzonderingen kunnen worden gemaakt en wij dus, hoe spijtig ook, uit elkaar moeten gaan. Uiteraard wordt het dan qua afwikkeling een procedure via het Gewestelijk Arbeidsbureau.

De secretaris wordt toegezegd, dat ook hij t.z.t. in het bezit van de stukken betreffende de wijzigingen in de regeling zal worden gesteld.

Een der gekozen leden vraagt of er nog moeilijkheden ten aanzien van huisvesting of van zijde van gemeentelijke autoriteiten zouden zijn te verwachten.

De voorzitter antwoordt, dat wij van die zijde nog nooit moeilijkheden hebben gehad, wanneer Spaanse medewerkers hun gezinnen voor blijvende vestiging naar hier lieten overkomen. Ook in de toekomst zijn die niet te verwachten, gelet ook op het wederkerigheidsverdrag met de Spaanse regering.

De secretaris vraagt nog wel om uiterst zorgvuldig te overwegen of een contract al dan niet zal kunnen worden verlengd.

C. Ook ten aanzien van de **Regeling Vergoedingen aan Militairen** worden enige wijzigingen voorgesteld.

De motivering daarvoor is, dat de soldij is opgetrokken tot het minimum jeugdloon, waarbij aan de militair ook een vakantie-toeslag wordt toegekend.

In onze regeling zouden dan komen te vervallen:

- de verstrekking van een pakket met St. Nicolaas en met Pasen;
- de uitkering van 50 % van de vakantie-toeslag over de periode, dat de medewerker in militaire dienst is;
- 50 % van de winstuitkering.

Gehandhaafd blijven dus:

- de toezending van het Boele Nieuws;
- het zakgeld ad f 25.— per vier weken;
- en zo onze medewerkers een Kerstpakket ontvangen zal dit ook aan de in militaire dienst zijnde medewerkers worden gegeven.

De gewijzigde regeling zou dan gelden voor die medewerkers, die na 30 juni 1976 voor eerste oefening in militaire dienst gaan. Het zal zo ongeveer 15 tot 20 medewerkers betreffen.

De secretaris heeft een en ander begrepen, maar stelt voor, alvorens een definitieve beslissing te nemen, dit ter sprake te brengen in de eerstkomende vergadering van de Jongerencommissie.

De voorzitter stelt voor, deze zaak nog eens te overdenken, ook bij een volgende gelegenheid van onderling beraad aan de orde te stellen, dat alles vóór 18 juni a.s. om dan na bespreking in de vergadering van de Jongerencommissie samen en in goed overleg tot overeenstemming te komen.

Wij kunnen dan waarschijnlijk wel die datum van 1 juli 1976 aanhouden.

Een der gekozen leden vraagt om een nota met toelichting, ook met betrekking tot de belastingtechnische consequenties en ten aanzien van deelneming in de Winstdelingspaarregeling.

D. De voorzitter zegt, dat naar de informatie van de heer Cieraad aangenomen mag worden, dat begin juni a.s. de gekozen leden een rapport over de verstrekkingsaan medewerkers zal bereiken.

De secretaris stelt hier voor, gezien het groeiend aantal rapporten, in een of meerdere werkvergaderingen deze stukken te behandelen. Dit zou zo neemt hij aan, de uiteindelijke afdoening in een OR-vergadering vergemakkelijken, mogelijk ook bespoedigen.

De voorzitter vindt dit een heel goed voorstel en verenigt zich daarmee. Op deze werkvergadering kunnen die rapporten door de heren Breeman en Cieraad worden toegelicht.

De voorzitter stelt nu de bespreking van de verschillende verslagen volgens de agenda-punten 4, 5 en 6 aan de orde.

4. BESPREKING VAN HET VERSLAG VAN DE OR-VERGADERING VAN 12 FEBRUARI 1976

pag. 1. Gevraagd wordt door een der gekozen leden of voor de bak, die wij momenteel bouwen, afzetmogelijkheden bestaan.

De voorzitter antwoordt, dat daarvoor gegronde hoop bestaat.

Hoe de zaken zich verder zullen ontwikkelen valt niet te zeggen. Wij zijn met verschillende projecten bezig en er kan alleen maar gehoopt worden, dat alle pogingen met succes bekroond worden.

pag. 2. De secretaris meent, dat een woord van waardering hier op zijn plaats is en gericht aan al die medewerkers, die bereid bleken te zijn in de achter ons liggende tijd, gekenmerkt door minder werk, andere werkzaamheden te verrichten. Het daarmee wel eens zijnde tekent een ander der gekozen leden aan, dat ten aanzien van vervangende werkzaamheden dikwijls geen gesprekken plaats vonden.

Tot hoever gaat dat vervangende werk? Hij neemt aan, dat het schoonmaken van tanks daartoe niet behoort. Uiteraard niet, geeft de voorzitter hierop direct ten antwoord.

Voor het bouwen van stellingen heeft dat gekozen lid ook zo zijn bedenkingen, aangezien daar toch vakmanschap aan te pas komt. De voorzitter zegt dit lid, dat vroeger al het stellingwerk door eigen mensen werd verricht. Met gevoel en het nodige inzicht zal ongetwijfeld veel bereikt worden. Deze problematiek zal nog eens met de bedrijfsleiding worden doorgesproken.

pag. 3. Gevraagd wordt nog eens gas- en zuurstofslangen en -leidingen te laten con-

troleren en daar waar nodig direct te repareren. In voorkomende gevallen zou dit uitstekend als vervangend werk kunnen gedaan worden. Voorzitter zegt toe, hierover contact met de heer Breeman te laten opnemen.

pag. 4. Een der gekozen leden vraagt, of ten aanzien van een opleiding houtbewerken eerste jaars inmiddels een ander standpunt wordt ingenomen.

De voorzitter antwoordt, dat geen wijziging in het eerder ingenomen standpunt is gekomen.

Een dergelijke opleiding zal niet meer worden gegeven.

Aan de bezetting van de afdeling houtbewerken zal ook geen uitbreiding worden gegeven. Voor de opleidingen ijzerwerker, bankwerker, lasser en koperslager zijn goede leerlingen wel van harte welkom.

Desgevraagd deelt de voorzitter mede, dat er al een opzet is over hoe het verder zal gaan in de timmer en schilderswerkplaatsen; dit moet echter nog nader worden uitgewerkt.

pag. 5. Bedrijfsvervoer

De voorzitter zegt, dat onze eerste overweging was het vervoer van en naar Ridderkerk, Slikkerveer en IJsselmonde-dorp stop te zetten en dit is al ter tafel geweest. Wij hebben daarover verder nagedacht. In ons denken zijn wij naar de oorsprong teruggedaan. Dat was de busverbinding Rotterdam CS-Bolnes v.v. Het tarief voor dit traject was toen f 2.— per week en overengekomen werd, dat bedrijf en medewerker ieder de helft zouden betalen. De kosten van het busvervoer zijn sedertdien onvoorstelbaar gestegen; de bijdrage van f 1.— per week is tot voor kort echter nooit aangepast. Afgevraagd hebben wij ons inmiddels of het niet reëler zou zijn het gehele vervoer te handhaven en de bijdrageregeling aan te passen aan het oorspronkelijke uitgangspunt. Daarbij uitgaande van een basistarief en wel dat van de busverbinding Rotterdam CS-Bolnes v.v. De medewerker, die verderweg woont heeft een financieel voordeel, hij die dichterbij woont nu het behoud van het busvervoer.

Wat houdt een en ander nu precies in? Per man per week kost het vervoer volgens „ons basistarief” f 9,50. (Rotterdam CS-Bolnes v.v.). Thans bedraagt de eigen bijdrage f 2,58 per week. Gezien de regeling wordt dit per 1 juli 1976 f 2,83 per week. Het oorspronkelijke uitgangspunt volgend zou de bijdrage van de medewerker 50 % van f 9,50 = f 4,75 per week moeten bedragen. De secretaris is de mening toegedaan, dat de OR een nota over deze zaak zou krijgen.

De voorzitter zegt, dat bestudering en uitwerking wat langer hebben geduurd dan verwacht. Vanzelfsprekend kan een en ander nog wel op schrift gesteld worden.

De voorzitter wil op verzoek van de secretaris dit punt wel op de agenda van de volgende OR-vergadering plaatsen maar ook zouden wij een aparte vergadering ter behandeling van deze zaak kunnen beleggen.

De heer Cieraad meent dat vooraleer er een nota hierover geschreven wordt het zinvoller is als men ten aanzien van de uitgangspunten elkaar al gevonden heeft. Anders moet er een rapport met een aantal alternatieven worden geschreven.

Geproefd werd wel uit de vorige vergadering, dat de gekozen leden wat huiverig staan tegenover het stopzetten van eerder genoemd vervoer in de directe omgeving van het bedrijf.

Vandaar de nieuw ontwikkelde gedachten-gang, waarbij gaarne vernomen wordt, hoe de gekozen leden erover denken als wij die weg zouden opgaan.

Weten wij dat, dan kan een en ander verder worden uitgewerkt. De secretaris meent, dat het verstandig is het nu naar vorengebrachte nader uit te werken.

De voorzitter voert aan, dat er nog wel een puntje bijkomt. Verwacht mag worden, dat dok IV, zoals wij het nu genoemd hebben, in de loop van de maand oktober 1976 bij Scheepsreparatiebedrijf de Jong te Schiedam in gebruik genomen kan worden. Dat zal met zich meebrengen, dat regelmatig medewerkers van ons en wonende in het rayon Bolnes, Slikkerveer, Ridderkerk, IJsselmonde-dorp, in Schiedam moeten gaan werken. Aldaar wordt ook 's morgens om 07.30 uur met het werk begonnen. Onze medewerkers zullen dan, wanneer zij daar ingezet zijn, ook om 07.30 uur hun werkzaamheden moeten aanvangen.

De voorzitter vraagt aan de heer Cieraad een en ander voor de OR op schrift te stellen en stelt voor, daarna over deze zaak in een aparte vergadering te spreken.

Hij stelt verder voor, dat de gekozen leden het stuk in een voorvergadering op 3 juni a.s. bespreken en dan aansluitend om 09.45 uur het in een OR-vergadering te behandelen.

pag. 6. Vakantie 1976 — Verlofaanvragen

In zijn algemeenheid kan gezegd worden, laat de voorzitter weten, dat de ingediende verlofaanvragen kunnen worden toegestaan. Waar dat in een enkel geval niet mogelijk is gebleken, zal de bedrijfsleiding met de betrokken medewerker daarover spreken. Zoveel mogelijk dient het verlof vóór het einde van het jaar, waarin het verlofrecht werd opgebouwd, te worden genoten, zeker vóór afloop van de derde betalingsperiode van het opvolgende jaar, behoudens duidelijke met baas/chef en bedrijfsleiding gemaakte afspraken.

pag. 7. Naast de informatiemap **Bedrijfsveiligheid** ontving ieder der gekozen leden een exemplaar van het rapport „Organisatie van de Veiligheid”. In de komende werkvergadering van de OR kan dit rapport worden behandeld.

pag. 8. Het **personeelshandboek** zal, zo zegt de voorzitter, aan alle daarvoor in aanmerking komende functionarissen, zoals Hoofden van Dienst, afdelingschefs, hoofdbazen, bazen, bedrijfsassistenten, alsook aan de gekozen leden van de OR en de JC, ter beschikking worden gesteld. Op aanvraag zal dit aan andere medewerkers ter beschikking kunnen komen. Dan komt het ten min-

ste bij hen, die werkelijk daarin geïnteresseerd zijn.

pag. 8. Een der gekozen leden vraagt, of een **bewonerscommissie** over de samenstelling waarvan al eerder gesproken is, al is ingesteld. Hij had daarover nog niets vernomen.

De voorzitter zal dit laten nagaan.

pag. 10. Gevraagd wordt of iemand al belast kan worden met de **controle op schoonmaakwerkzaamheden**.

De voorzitter deelt daarop mede, dat deze zaak al in onderzoek is; het hangt nauw samen met een nieuwe opzet van onze cantedienst.

De secretaris stelt voor op niet al te lange termijn een controle te houden op het **gebruik van kledingkasten** op de dokken.

In het algemeen dient op het gebruik van alle kledingkasten regelmatig controle te worden uitgeoefend.

Ten aanzien van een wijziging van het systeem van **platen- en profielopslag** deelt de voorzitter mede, dat aan de plannen hard wordt gewerkt. Een zaak daarbij is ook, dat de vorkheftruck met zijlader aangepast moet worden. Het zal wel zo worden, dat platen en profielen ieder aparte opslag krijgen. De bedrijfsleiding wil zo spoedig mogelijk tot afronding van deze plannen komen.

pag. 12. Op de vraag wanneer binnen de Ondernemingsraad over de **Bedrijfsgeneeskundige Dienst** zal worden gesproken antwoordt de voorzitter, dat op verdere informatie, vragen en/of opmerkingen van de zijde van de gekozen leden nog steeds wordt gewacht. Informatie over concrete gevallen, zonder daarbij namen te noemen. Hieromtrent is tot op heden niet door gekozen leden gereageerd.

5. BESPREKING VAN HET VERSLAG VAN DE D.D. 1 MAART 1976 GEHOUDEN VERGADERING VAN DE KLEINE KOMMISSIE

Pag. 1/2. Het onderwerp **Ziekmeldingen** door medewerkers werkzaam in de nachtdienst is inmiddels in de vergadering van de Kleine Commissie van 22 april j.l. behandeld. Het verslag verschijnt een dezer dagen.

6. BESPREKING VAN HET VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE JONGERENCOMMISSIE VAN 19 MAART 1976

Pag. 4. De secretaris van de JC heeft gevraagd of toegestaan kan worden, dat de leden zich tijdens **korte voorvergaderingen** onderling nader beraden en voorbereiden op de vergaderingen. De voorzitter stelt vast, dat dit verzoek binnen de OR geen bezwaar ontmoet en laat de secretaris van de JC weten, dat het verzoek is ingewilligd. Wij moeten nog beslissen of het niet aanwijzen van een vaste vakantieperiode bestemd kan worden. Dit jaar was het een proef. Moet daar nog eens over gesproken worden, zo vraagt de voorzitter. Dat zou dan op de OR-vergadering van begin juni a.s. kunnen geschieden.

Voorname verslagen gaven overigens geen aanleiding meer tot vragen en/of opmerkingen.

7. VRAGEN EN OPMERKINGEN VAN DE GEKOZEN LEDEN

a. Een der gekozen leden haalt enige praktijkvoorbeelden aan, waaruit zijns inziens blijkt, dat het personenvervoer met de werfauto's onbevredigend functioneert.

Ook dit is een onderwerp, zo antwoordt de voorzitter, dat in een komende werkvergadering nader besproken dient te worden. b. De secretaris, terugblikkende op de Helvoirt-conferenties, stelt voor om te trachten tot de organisatie van een interne cursus voor onze gekozen Ondernemingsraadsleden te komen, waarin dan naast gangbare onderwerpen ook specifieke zaken, problemen e.d. van ons eigen bedrijf aan de orde zouden kunnen komen.

De voorzitter vindt dit een zeer goed voorstel, stelt de gekozen leden voor zich over punten, onderwerpen e.d. nader te beraden en die dan na formulering ter kennis te brengen.

c. Een der gekozen leden vraagt, wanneer de inmiddels benoemde **Verkiezingscommissie** naar buiten treedt.

De voorzitter laat weten, dat al wat voorbereiding op papier gezet is; binnenkort zal de voorbereiding metterdaad ter hand worden genomen.

d. Gevraagd wordt dan of een algemeen plan van een verbouwing in de cantine opgehangen zou kunnen worden; er leeft onder onze medewerkers de wens om daarvan eens kennis te kunnen nemen.

e. Gevraagd wordt voorts door een gekozen lid, hoe het staat met een **opleiding ketelmaker**.

Geantwoord kan vragensteller worden, dat het nog steeds in de bedoeling ligt om jongeren, die de bedrijfsschool als scheepsmetaalbewerker dan wel als koperslager verlaten de mogelijkheid te bieden, een opleiding tot ketelmaker te volgen. Dat zou dan een eenjarige cursus in de afdeling ketelmakerij worden.

Gehoopt wordt, dat in het begin van het nieuwe cursusjaar bedoelde cursus van start kan gaan.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter te 16.00 uur de vergadering.

Voetbaluitslagen

BEDRIJFSVOETBAL

Uitslagen: zomeravond competitie

Boele 1	— v. Dam	2—2
Boele 2	— Contact	1—0
Boele 3	— Gem. Pers. 2	1—2
Boele 4	— Boele 5	4—1
Boele 1	— v. Splunder	4—4
v/d. Wetering	— Gr. e/v. Vliet	4—0
Boele 3	— Schram	0—2
Boele 2	— Gr. e/v. Vliet	1—2
v/d. Wetering	— Gem. Pers. 1	3—2
Boele 4	— Everts	1—2
Boele 5	— Electro 2	0—7
Boele 2	— Electro 1	1—3
v/d. Wetering	— Contact	5—0
Boele 2	— v/d. Wetering	1—1
Boele 3	— v/d. Vliet	0—0
Boele 1	— Verolme 1	3—1

Boele 4	— Electro 2	1—2
Boele 5	— Bakker	0—1
Boele 3	— de Veer	2—2
Boele 5	— Everts	2—2
Boele 1	— Onderwijzers	4—3
Boele 4	— Verolme 2	4—0
v/d. Wetering	— Gr. e/v. Vliet	1—2
Boele 2	— Contact	0—2
Boele 1	— v. Dam	3—1
Boele 3	— Gem. Pers. 2	0—1

STANDEN t/m 23-5 '76

Afd. A.	Afd. B.	
Onderwijzers	6—9	Electro 1 5—9
Boele 1	5—8	v/d. Wetering 5—7
v. Splunder	5—8	Gem. Pers. 1 5—5
v. Dam	6—4	Gr. e/v. Vliet 6—5
G.S.S.	5—3	Boele 2 5—3
Verolme 1	5—0	Contact 6—3

Afd. C.	Afd. D.	
Schram	6—8	Electro 2 6—12
Gem. Pers. 2	6—8	Everts 6—7
Matab Smit	5—7	Bakker 5—5
de Veer	6—5	Boele 4 4—4
v/d. Vliet	6—4	Boele 5 4—1
Boele 3	5—2	Verolme 2 5—1

VRIENDSCHAPPELIJKE WEDSTRIJDEN

Boele	— Verolme	1—0
Boele	— Verolme	2—1
Boele	— de Jong	6—0
Boele	— R.V.S.	3—2
Assistenten	— Verolme	2—2
Boele	— v. Dommelen	9—0
Boele	— Zwanenburg	2—3
Spaans elftal	— v. Dam	1—0
Boele	— Andeweg	4—0

Boodschappen doen...

Piet moest een paar boodschappen doen voor zijn vrouw.

Op zichzelf niets bijzonders natuurlijk, maar 't was niet bepaald zijn dagelijkse werk. Hij deed het nooit. En daar waren een paar redenen voor. In de eerste plaats doet zijn vrouw dat veel liever zelf en in de tweede plaats heeft Piet aan zulke karweitjes een broertje dood.

Dat gezeul achter zo'n kar, poeh! Niks voor hem. Maar ja, vrouwlief had griep en dan moet je wel, hè?

's Kijken. Wat moet het wezen? Tarwebloem, brinta, basterdsuiker, potje jam en een heel gesneden bruin, 't Viel nog al mee. Dat's gauw gepiept. Tas in 't Volkswagentje en hij naar Albert Heyn. Achter de kar. 't Ging allemaal vlot. Alleen, bij de afdeling brood was het rek leeg. Vragen aan dat zusje. „Tarwebrood, juffrouw, waar vind ik dat?”

„Uitverkocht mijnheer!”

Dan maar even naar bakker Nugteren. Vlakbij. „Bruin? Nee, dat hebben we niet meer. Wel wit.”

Allemensen, dacht'ie, toen hij de winkel rondkeek. 't Lag barstensvol slagroomgebak. Dat was bij Albert Heyn ook al zo. En waarachtig, bij de volgende bakker, daar bij de markt idem dito.

Wat nou? Oh, in de Willemstraat zit nog een bakker, herinnerde hij zich. Daar naar toe. „Bruin? Nee, enkel nog maar wit.” Verder een

winkel vol cake en tompoezen. Zijn kennis van de plaatselijke bakkerijen was uitgeput. Wacht even. „Bouwlust” was nog een mogelijkheid. 't Kon nog net. Met een noodgang er heen.

Achter de kar, want dat is verplicht. Al haal je maar een doosje wybertjes. 't Begin was bemoedigend. In de bakkershoek lag het stikvol met koekjes in plastic verpakking, cakes, beschuit, stapels dozen gebak met slagroom, rekken met verpakt brood... helaas, uitsluitend wittebrood. Maar een eerlijk, gezond volkorenbrood kreeg 'ie niet te pakken... Hij griste tenslotte maar een plastic zak met broodjes weg.

Zijn vrouw was niet best te spreken over de resultaten van zijn missie. Dat heb je dan ook nog.

„Broodjes? Hoe kom je nou zover? Als je in zo'n ding knijpt hou je een bolletje deeg over!”

Hij vertelde zijn verhaal en vergat niet om grote nadruk te leggen op de stommiteit van die bakkers, die hun winkels volproppen met snoeperige, vetmakende gebaktroep, en die notabene verzuimden om...

„Nee, Piet, je moet niet zo door-dragen. Die bakkers richten zich naar de vraag. En gelijk hebben ze. Als de mensen meer naar wittebrood en gebak vragen, dan moeten ze toch?”

„k Weet het zo net nog niet. Als ze alleen bruin brood bakken, dan houdt alles op. Dan moet men wel!”

„Dat is wel erg strijdig met jouw ideeën over persoonlijke vrijheid. Jij laat je toch ook niet voorschrijven, wat je wel en wat je niet moet? Als de mensen liever witbrood eten dan het gezondere bruinbrood, nou, dan moeten ze dat zelf weten.”

Nog een beetje tegenspuiterend ruimde Piet de boodschappen op. Ze had gelijk natuurlijk, overwoog hij. 't Is zo. Je kunt de mensen niet voorschrijven wat ze doen en laten moeten. Maar 't zou toch wel wenselijk zijn, dat men zich wat meer bewust werd van de belangrijkheid van gezond voedsel.

Verdorienogantoe, voor het autotje is het allemaal wel belangrijk. Olie, benzine, dat moet van goeie kwaliteit zijn. Super..., dat 's goed voor de motor. Voor de menselijke motor komt het zo krap niet. Vette patat, met vette mayonaise, klef wittebrood, frikandellen... vooruit maar, jongens. Als het maar lekker is. De rest doet er niet toe. Ook wordt het prille motortje van het kind vaak tussentijds bijgevuld met zoetigheidjes en met ongezonde chips...

Maar zolang dat inzicht nog zo weinig veld wint, zal hij nog wel eens kilometerjjes moeten afleggen om een volkorenbrood te pakken te krijgen.

Personalia

Boele B.V.

JUBILEA: 25 jaar

5-6 W. Haksteeg elec. lasser/brander
11-6 J. Schouten elec. lasser/brander
19-7 C. H. Valster ijzerwerker
24-7 H. de Deugd aan/afbouwer
30-7 A. Alderliesten administrateur
tekenkamer

JUBILEA: 40 jaar

25-6 J. de Jong ijzerwerkersbaas

IN DIENST GETREDEN ZIJN:

3-5 W. H. van Anen bedrijfs-
verpleegkundige

UIT DIENST GETREDEN ZIJN:

31-3 L. Huijzer onderh. bankwerk.
2-4 E. Laurman l.l. pijpenbework.
2-4 R. Ramos Piñeiro ijzerwerker
2-4 J. Santana Perez hellingschipper
9-4 M. Jimenez
Avecilla koperslager
9-4 F. Atienza Valle elec. lasser
15-4 I. D. Smith elec. lasser
15-4 J. de Waard fin. adm. medew.
Boekhouding
15-4 T. Braithwaite elec. lasser
27-4 I. Diaz Lopez ijzerwerker
28-4 H. Ketting l.l. ijzerwerker
29-4 P. Bezuijen l.l. bankwerker
30-4 J. A. M. Marcelissen elec. lasser
30-4 A. Baas rep. bankwerker
30-4 Mevr. L. M. Soe-
ters-Dooms telefoniste/
receptioniste
7-5 J. Nonhof l.l. metaalbewerker

VOOR EERSTE OEFENING NAAR MILITAIRE DIENST:

8-4 E. Perez Pose bankwerker
29-4 J. van Luyk bankwerker

TERUG UIT MILITAIRE DIENST:

12-4 N. de Vos bankwerker
12-4 L. A. Visser ijzerwerker
3-5 A. Feenstra ijzerwerker
3-5 A. H. Andriese bankwerker

3-5 M. C. van Vianen bankwerker
4-5 B. B. Haaksema ijzerwerker

OVERGEGAAN NAAR D. VAN DE WETERING B.V.:

16-4 K. Koenes acquisiteur

GEBOREN:

7-4 Vincent Arie Cornelis, zoon van dhr.
en mevr. W. Klinge-Ouwerkerk.
9-4 Renata, dochter van dhr. en mevr.
F. A. Rademakers-Verhoef.
13-4 Danny Alexander, zoon van dhr. en
mevr. G. Diamant-Graus.
14-4 Bianca, dochter van dhr. en mevr.
W. den Breejen-Moerkerken.
25-4 Marco Antonio, zoon van dhr. en
mevr. A. Criado Bello-
Guerrero Dopico.
30-4 Viola Vesta, dochter van dhr. en
mevr. R. Schippers-Verhagen.
1-5 Vincent Roland, zoon van dhr. en
mevr. R. Vermeer Koppenaal.
2-5 Raymond, zoon van dhr. en mevr.
W. Blok Kranenburg.
4-5 Caterina Maria, dochter van dhr. en
mevr. M. Lopez Rodriguez-
Sernandez Blanco.

GEHUWD:

8-4 Dhr. E. B. Fröling met mej. C. M.
Bijkerk.
10-4 Dhr. R. van der Poel met mej. J. D.
Newson.
18-4 Dhr. S. Fernandez Aragon met mej.
A. Fuentes Baizán.
21-4 Mej. A. J. Mulder met dhr. C. den
Boef.
23-4 Dhr. B. van Wingerden met mej. H.
Brandenburg.
6-5 Mej. N. M. Meijer met dhr. J. de
Bruin.
7-5 Dhr. P. Louter met mej. P. Doolaard.

De Jong B.V.

IN DIENST GETREDEN ZIJN:

3-5 Mej. R. M. Troost kantinejuffrouw
3-5 Mevr. M. G. L.
de Kok-Jansson telefoniste

UIT DIENST GETREDEN ZIJN:

30-4 Mej. A. J. Tieman telefoniste

GEBOREN:

15-4 Tangör, zoon van dhr. en mevr. M.
Atan-Meral.

D. v.d. Wetering B.V.

OVERGEKOMEN VAN BOELE B.V.

19-4 K. Koenes acquisiteur

IN MEMORIAM

Op 6 mei 1976 overleed op de leef-
tijd van 56 jaar de heer

N. SLOOFF

Op 24 maart 1947 in dienst getreden,
was hij als ijzerwerker bij ons werk-
zaam.

Wij wensen zijn vrouw en verdere
familieleden de kracht toe dit verlies
te kunnen dragen.

Damesbezoek op de werf

Al lang was er sprake van, dat de
dames, die op kantoor werkzaam zijn,
eigenlijk in de gelegenheid gesteld moes-
ten worden om meer van het bedrijf te
zien dan alleen het kantoor.

Een aantal dames had zelf die wens
geuit, want — en daar hebben ze natu-
rlijk groot gelijk in — als je altijd maar
woorden en uitdrukkingen moet ver-
werken waarvan je eigenlijk niet eens
weet wat de zin en de strekking daarvan
is, dan voel je dat toch als een tekort-
koming.

Nu kan een excursie over de werf
dat probleem niet in één klap oplossen,
maar het is wel zo, dat je bijv. toch
op een andere manier brieven gaat tik-
ken. Zeker, tikken blijft tikken, maar
als je ook nog begrijpt, wat je tikt is het
vele malen prettiger.

Kortom, het kan geen kwaad om te
zien en te vernemen hoe een dok of
dwarshelling werkt en allerlei zaken te
bekijken, die een indringende functie
in het productie-apparaat vervullen.

Op zaterdag 10 april 1976 wandelden
zo 13 dames + 1 echtgenoot onder lei-
ding van de heer G. de Jong over het
werfterrein en ze kregen zoveel goede
tekst en uitleg van voornoemde rond-
leider, dat men het er unaniem over
eens was, dat de excursie bijzonder ges-
laagd was.